

Elektroniske penge skal betragtes som en elektronisk erstatning for mønter og sedler, som lagres på et elektronisk medium, f.eks. et chipkort eller en computers hukommelse, og som normalt er beregnet til elektronisk betaling af mindre beløb.

Udstederen af elektroniske penge kan herefter defineres som debitoren for den fordring, der er lagret på et elektronisk medium.

Stk. 2 afgrænser virksomhedsområdet for udstedere af elektroniske penge. Som eksempler på levering af nært forbundne tjenester af finansiel eller anden art, kan nævnes administration af elektroniske penge gennem udførelse af driftsmæssige og andre accessoriske funktioner i forbindelse med udstedelse af elektroniske penge, samt udstedelse og administration af andre betalingsmidler.

Udstedere af elektroniske penge kan ikke yde kredit.

Eneretten for udstedere af elektroniske penge fremgår af forslaget *stk. 3*. Udstedere af elektroniske penge og pengeinstitutter har eneret til at udstede elektroniske penge.

Kapitalkravet til udstedere af elektroniske penge fremgår af forslaget *stk. 4*.

Bestemmelsen skal sikre tilstedeværelsen af en minimumskapital til dækning af de tilgodehavender som indehavere af elektroniske penge samt de forretningsdrivende måtte have.

Kravet er et aktiekapitalkrav, hvoraf følger, at udstedere af elektroniske penge, skal være aktieselskaber. Den gældende bestemmelse herom er derfor udgået.

Det foreslås i overensstemmelse med direktivet i *stk. 5*, at undtage visse virksomheder, der udsteder elektroniske penge. I forhold til den gældende lov om udstedere af elektroniske penge er udtrykket »udstedere af elektroniske penge« erstattet med »virksomheder, der udsteder elektroniske penge«. Dette indebærer ikke materielle ændringer. Beløbsgrænsen i *m. 1* er lavere end i direktivets grænse.

Som et eksempel på en tæt finansiel eller forretningsmæssig forbindelse til udstederen, kan nævnes en fælles markedsførings- eller distributionsordning.

Efter *stk. 6* skal virksomheder, der udsteder elektroniske penge, men som ikke er omfattet af loven, årligt redegøre for deres aktiviteter.

Bestemmelsen omfatter ikke pengeinstitutter, der udsteder elektroniske penge, men kun virksomheder, der er undtaget efter *stk. 5*.

Til § 308

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om udstedere af elektroniske penge.

Efter bestemmelsen må udstedere af elektroniske penge ikke udstede elektroniske penge med en højere værdi end 300 euro. Bestemmelsen er ikke direktivbestemt.

Grænsen på 300 euro vil blive hævet i takt med udviklingen. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med, at elektroniske penge ifølge direktivet skal betragtes som en erstatning for mønter og sedler, som lagres på et elektronisk medium, f.eks. et chipkort eller en computers hukommelse, og som normalt er beregnet til elektronisk betaling af mindre beløb.

Hvis grænsen bliver overskredet, vil beløbet blive betragtet som et indlån. En overskridelse af grænsen på 300 euro vil således kunne medføre, at en udsteder af elektroniske penge overtræder forslaget *§ 7, stk. 3*, eller *stk. 4*.

Til § 309

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om udstedere af elektroniske penge. Bestemmelsen er tidligere gennemført inden for rammerne af EF-direktiver på det finansielle område, jf. bilag A.

Efter bestemmelsen må udstedere af elektroniske penge ikke besidde kapitalandele i andre selskaber, medmindre disse selskaber udfører driftsmæssige eller andre accessoriske funktioner i forbindelse med elektroniske penge.

Bestemmelsen skal sikre, at udstedere af elektroniske penge ikke indirekte komme til at drive eller have en risiko i forbindelse med virksomhed, der ikke er omfattet af § 311.

Til § 310

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om udstedere af elektroniske penge.

Bestemmelsen fastslår retten for ihændehaveren af elektroniske penge til at få disse indløst til kontanter.

Ihændehaveren af elektroniske penge kan efter *stk. 1* i gyldighedsperioden og i op til et år efter gyldighedsperiodens udløb anmode udstederen om at få restbeløbet indløst. Bestemmelsen går videre end den før lov om udsteder af elektroniske penge gældende bestemmelse om genindløselighed i § 9, *stk. 2*, i lov om visse betalingsmidler, der alene gav ihændehaveren mulighed for at kræve refusion efter gyldigheds-